

- 4 -

חשכת לילה, עתה חמקה עברה
כוכב שחר עלה, ויפץ אורה
עורו ישנים עורו, הקיצו משנתכם!
בטרם שמש תצא, להאיר אפילתכם
גשו נא בני אלי, אמכם אני!
ובארץ אחרת למה תסבלו עני?

- 5 -

שד אחליץ לכם, מטובי תינקו
יבולי הטוב, פריי כי מתקו
עבדו עבדו אדמתכם, חרשוה זרעוה.
ברנה בקול שיר, תשאו אלומותיה.
עבדו את ה' חוסו בצל מלכים
עדי גאלכם בוא יבוא זרע ברוכים.

- 6 -

קומו לעבודה בנים! הקיצו משנתכם!
אחזו המחרשה, צאו פלחו אדמתכם.
אזני שמעה שיר אדמת ישראל
מבין אלוני הבכות, נטועים על אריאל
מסוד הלבנון, המית שיח הארזים
ממשק גלי ירדן מבשרים רזים.

ה. שיר אדמת הקודש*

על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים
(תהלים מ"ב)

תרל"ב

- 1 -

מזעף ה' הה יגון מלאתי
על בני כי נדדו קודר שחותי
אלף ושמונה מאות שנה ישבתי בדרך
בכרמי לא ירונן, לא נשמע הידד
על נאות הרי, עלה שמיר ושית,
חולל גאון ישראל, נותץ הבית.

- 2 -

מארץ מרחקים, קול נהי יצעקו
תחת אם נכריה, עוללי ינאקו
גזו חלפו, שנות דורות
ארך הלילה, לא ראו מאורות
נולדים בחושך, צפים לקריאת הגבר
ובטרם עלה השחר, שכבו קבר.

- 3 -

דור לדור, אהבת ארצם הודיעו
נועם תנחומות אל, לבניהם השמיעו
אמץ תקות שדי, בלכם השרישו
כי בחיק אמם. עוד ישעשעו
ויום יבא, ונפוצות יהודה יקבצו
על הרי ישראל, לבטח ירבעו.

* בשנת תרל"ב אמרו החובבים והבונים הראשונים
ר' יואל משה סלומון וחבריו לקנות את אדמת
יריחו שעמדה אז לממכר פומבי מאת הממשלה,
ליסוד המושבה הראשונה בא"י, ויאמרו לכנותה
בשם "פתח תקוה", ויהי בהיות ר' יואל משה
סלומון ביריחו ועל יד הירדן, נחה עליו רוח
השיר ויחבר את "שיר אדמת הקודש"